

32.3.2

(במדבר פארן כדאיתיה) 15b → (משנה ד) 14b

1. ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף וְלוֹ תְהִיָּה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא יוּכַל לְשַׁלַּחָהּ כָּל יְמֵיוֹ: דברים כב, כט
2. כִּי כָל הָאֲנָשִׁים הָרָאִים אֶת כְּבֹדִי וְאֶת אֶתְנִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבְמִדְבָּר וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה עֲשֶׂה פְעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: במדבר יד, כב
3. וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאֵה כֶּסֶף וְנָתַנּוּ לְאָבִי הַנְּעָרָה כִּי הוֹצִיא שָׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלוֹ תְהִיָּה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלַּחָהּ כָּל יְמֵיוֹ: דברים כב, יט
4. וְאִם אָמַת הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה לֹא נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנָעִר: דברים כב, כ
5. וְהוֹצִיאוּ אֶת הַנְּעָרָה אֶל פֶּתַח בֵּית אֲבִיהָ וְסָקְלוּהָ אֲנָשִׁי עִירָה בְּאֲבָנִים וּמָתָה כִּי עָשִׂתָה נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזָנוּת בֵּית אֲבִיהָ וּבַעֲרַת הָרַע מִקִּרְבָּךְ: דברים כב, כא
6. בְּמִלְאוֹת שֹׁפְקוֹ יָצָר לוֹ כָּל יָד עֹמֵל תְּבוֹאָנוּ: איוב כ, כב
7. וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לְעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חֶזֶק הוּא מִמֶּנּוּ: במדבר יג, לא
8. וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַת הָאָרֶץ רָעָה בְּמַגִּפָּה לִפְנֵי ה': במדבר יד, לו
9. וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה הַמִּבְלִי אֵין קָבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בְּמִדְבָּר מֵה זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: שְׁמוֹת יד, יא
10. אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם לֹא הִשְׁכִּילוּ נִפְלְאוֹתָיֶךָ לֹא זָכְרוּ אֶת רַב חֲסִדֶיךָ וַיֹּמְרוּ עַל יָם סוּף: תהלים קו, ז
11. וַיֹּשֻׁעַ ה' בְּיוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֹּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שַׁפַּת הַיָּם: שְׁמוֹת יד, כ
12. וַיָּבִירוּ מִרְתָּה וְלֹא יָקְלוּ לְשַׁתַּת מִים מִמֶּנָּה כִּי מוֹרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרְה: שְׁמוֹת טו, כג
13. וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיִּלְךְ הָעָם עַל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי וְאֶת בְּנֵי וְאֶת מִקְנֵי בְצָמָא: שְׁמוֹת יז, ג
14. וַיִּסְעוּ כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּר סִין לְמִסְעֵיהֶם עַל פִּי ה' וַיַּחֲנוּ בְּרִפְיִידִם וְאֵין מִים לְשַׁתַּת הָעָם: שְׁמוֹת יז, א
15. וַיִּרָב הָעָם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תָנוּ לָנוּ מִים וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מֵה תִּרְיִבוּן עִמָּדִי מֵה תִּנְסֹן אֶת ה': שְׁמוֹת יז, ב
16. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בְּקֶר: שְׁמוֹת טז, יט
17. וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיֹּתְרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בְּקֶר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֹשׁ וַיִּקְצֹץ עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: שְׁמוֹת טז, כ
18. רָאוּ כִּי ה' נָתַן לָכֶם הַשֶּׁבֶת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בְּיוֹם הַשָּׁשִׁי לָחֶם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל יָצָא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי: שְׁמוֹת טז, כט
19. וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מִצְאוּ: שְׁמוֹת טז, כז
20. וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן מִתְּנוּחַי כִּד ה' בְּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתָּנוּ עַל סִיר הַבָּשָׂר בְּאֶכְלֵנוּ לָחֶם לְשֹׁבַע כִּי הוֹצֵאתָם אֶתָּנוּ אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית אֶת כָּל הַקָּהָל הַזֶּה בְּרָעַב: שְׁמוֹת טז, ג
21. וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר בְּקֶרְבוֹ הִתְאוּוּ תְאוּהוּ וַיִּשְׁבּוּ וַיִּבְכּוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֵאָכְלֵנוּ בָּשָׂר: במדבר יא, ד

I מפתח and אונס – חומרא or קולא and כסף קצוב Continued survey of משנה ד

- a Explanation: whether he rapes or seduces a daughter of an important or “mundane” family – pays 50
 - i However: payment for damages (פגם) and shaming (בשת) (and אונס in case of צער) are subjective
 - ii Question: why not read that the 50 שקל mandated by the תורה is full payment, including פגם ובשת?
 - 1 Answer1 (זעירא #1): how could raping a princess and raping a citizen have the same consequence?
 - (a) Challenge (אבי): then apply the same to עבד (killed by המויד) – if he is a jewel cutter or a tailor – 30?
 - 2 Rather (זעירא #2): if 1 was שלא כדרכה her בועל and the 2nd כדרכה - same payment for שלמה and פגומה?
 - (a) Challenge (אבי): then a slave who is healthy and one who is sickly shouldn't both be “worth” 30
 - 3 Answer2 (אבי): v. 1 – payment is for אשר עינה – but doesn't cover other assault charges
 - 4 Answer3 (רבא): v. 1 – השכב עמה – payment is for sexual enjoyment – doesn't cover other damages

II מוציא שם רע for leniency/gravity of set amount (סלע 100) משנה ה

- a Explanation: whether he slanders a daughter of an important or “mundane” family – pays 100
- b Observation: speech is more powerful than action (pays “double”)
 - i Challenge: perhaps the double-fine is because his slander may have led to her death (vv. 4-5)
 - ii Answer: v. 3 indicates that the fine is directly caused by his slander
- c Proof: decree against our ancestors (to die in desert) was “sealed” due to לשון הרע, per v. 2
 - i Question: perhaps we had to tarry to allow כנענים to “fill their portion” of sin before being dispossessed (v. 6)?
 - ii Answer: v. 2 indicates that it was their “testing” God (as a result of the slander of the Land) that caused the decree
 - iii Tangential observation: power of לשון הרע – ק"ו from מרגלים, who “only” spoke ill of the Land
 - 1 Challenge: perhaps the גז"ד was so severe due to the implied blasphemy (ממנו) – v. 7 – alluding to ה')
 - 2 Answer: v. 8 makes it clear that their death was a result of their words about the Land

III Aggadic tangent: the “10 tests” (vv. 9-21)

- a ים סוף 2 - vv. 9-11
- b Water/thirst: 2 - vv. 12 - 15
- c מן 2 - vv. 16-19
- d שלי 2 - vv. 20-21
- e עגל 1
- f “מרגלים” 1